

[Grethe Philip.]

tægter ved siden af pensionen. Vi gør det i erkendelse af, at folkepensionen har haft svært ved at følge trop med indtægterne ude på arbejdsmarkedet.

Som folkepensionen er i dag, er overgangen til folkepension for mange mennesker ensbetydende med et meget betydeligt indkomstfald, hvor der ikke er ekstra indkomster at trække på. Vi har med pensionstillægget villet støtte den i økonomisk henseende svageste del, og kun den. Derfor er dette tillæg indkomstreguleret efter ret strenge regler og tilfalder kun fuldt ud de gamle, der ikke har boligtilskud fra det offentlige eller bor i folkepensionistbolig.

Måske vil der ude omkring, ligesom det allerede er sket her i salen, rejse sig en vis kritik mod, at man nu ad denne bagdør lister fradragsreglerne ind i billedet igen. Logisk set må vi vel også indrømme, at det er mindre heldigt, men til gengæld er det menneskeligt set uhyre rimeligt og udtryk for, at vi stadig vil give de svageste gamle en ekstra støtte. Jeg betragter det derfor som en rimelig og ønskelig lille sløjfe på det generelle princip om et ensartet net spændt ud under alle vore gamle.

Jeg kan også ganske tilslutte mig, at vi i konsekvens heraf gennemfører tilsvarende ændringer for vore enker og invalider. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind på enkeltheder i forslaget, men jeg vil dog gerne udtrykke min glæde over den forenkling i administrationen, der nu sker med den nye formulering af § 17 vedrørende pensionister, der opholder sig på institutioner. Vi må stadig have blikket åbent for mulighederne for rationalisering af administrationen, hvis den ikke skal vokse os helt over hovedet. Jeg takker for dette bidrag til en forenkling af vor sociallovgivnings administration og håber, det vil blive efterfulgt af flere andre.

Adskillige vil nok spørge: hvad så med tjenestemændene? Ifølge lovforslaget indtages de ikke umiddelbart under reglerne om den almindelige folkepension, men kan som hidtil oppebære mindstebeløbene. Dette kan dog naturligvis ikke være den endelige løsning; den må man nu søge frem til i det udvalg, der er nedsat til at behandle dette spørgsmål. Det bliver ikke nogen let opgave, og jeg skal ikke her foregribe disse over-

vejelser. Meget tyder dog, så vidt jeg kan se, på, at vi må overveje, om ikke tjenestemændene snarere bør tilgodeses ved en lønforbedring end ved en pensionsforbedring. Jeg vil tro, der er interesse herfor i tjenestemandskredse.

Loven træder i kraft i 1965, og der begyndes med en overgangsform, der følger de retningslinjer, som er nævnt i folkepensionskommissionens betænkning, og som jeg kan tiltræde. I 1970 skulle vi så efter planen være fremme ved den almindelige folkepension til vore gamle.

Der er fra forskellig side udtrykt visse betænkeligheder ved lovforslagene. Betænkelighederne går vel ikke mindst på, om dette nu bliver så dyrt, at vi må holde for stærkt igen på andre områder, f.eks. på støtten til familier med børn. Vi må gøre os klart, at der her er tale om en meget betydelig overførsel af indkomster, der i sig selv vil virke i retning af en forskydning af forbruget mellem aldersklasserne, bort fra de yngre og midaldrende og over mod de ældre og gamle. Det er et eksempel på, at vi på et stort område af vor sociale lovgivning har taget mål og midler op til revision i lys af et nyt velstandssamfund uden arbejdsløshed. Måske vi også skulle tage andre områder af vor sociale politik op til overvejelse ud fra dette ståsted. Jeg tror, den almindelige velstandsstigning giver basis for disse forbedrede regler for vore gamle, uden at vi af den grund behøver at afstå fra udbygning på andre sociale områder. Men forudsætningen for denne optimistiske vurdering er en tro på mulighederne for en fortsat kraftig vækst i vor produktionsevne. Skal den byrde, vi nu pålægger den produktionsdygtige del af befolkningen, ikke føles for stor, vil det mere end før være nødvendigt at sætte ind på en dygtiggørelse af vor arbejdskraft, unge som ældre.

Med disse ord skal jeg tilsige mit partis velvillige medvirken ved den videre behandling af lovforslagene.

Chr. Madsen: Jeg vil begynde med at bede den højtærede socialminister om, at der må blive udgivet vejledende oplysninger om de forvirrede pensionsbestemmelser, vi efterhånden får. Disse oplysninger skulle helst være populære og let forståelige,